

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกรู้ว่าลูกได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้วอย่างสมบูรณ์ และเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้านไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ เหลือมีเวลาน้อยมากก่อนที่จะกลับบ้าน
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกที่ตระหนักถึงการกลับบ้าน?
- คำตอบ:** ในขณะที่ดูโลกเก่านี้ พวกเขาไม่เห็นมัน พวกเขามีการวางแผนที่ไม่มีขีดจำกัดและอยู่อย่างเบาสบายในขณะที่ดำเนินธุรกิจของเขา พวกเขาไม่ได้สูญเสียเวลาในการซบเซาซบเซา พวกเขาคิดว่าตนเองนั้นเป็นแขกของโลกนี้

โอมซานติ มีเพียงลูกบราห์มินของยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่รู้ว่าลูกคือแขกในโลกเก่านี้สำหรับเวลาอันสั้น บ้านที่แท้จริงของลูกคือดินแดนแห่งความสงบ มนุษย์คิดว่าพวกเขาจะได้รับความสงบของจิตใจที่นั่นจึงจดจำสถานที่นั้นอย่างมาก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าจะจิตใจคืออะไร ความสงบคืออะไร หรือพวกเขาจะสามารถได้รับสิ่งนั้นได้ที่ไหน ลูกรู้ว่าเวลาน้อยมากที่ยังคงเหลืออยู่ก่อนที่จะกลับบ้าน มนุษย์ของทั้งโลกจะไปทีนั้นตามลำดับกันไป นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ และนี่คือดินแดนแห่งความทุกข์ เป็นสิ่งที่ง่ายตายมากที่จะจำสิ่งนี้ใช่ไหม? ไม่ว่าใครบางคนจะหนุ่มสาวหรือแก่ชรา เขาก็สามารถจดจำได้มากขนาดนี้ใช่ไหม? ความรู้ของทั้งโลกรวมอยู่ในสิ่งนี้ ทุกเรื่องในรายละเอียดทั้งหมดเข้าสู่สติปัญญาของลูก เวลานี้ลูกกำลังนั่งในยุคบรรจบพบกัน มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสงบตามแผนของละคร เมื่อมีสิ่งนี้ในสติปัญญาของลูก ลูกก็จะมีประสบการณ์ของความสงบและได้รับการเตือนด้วยเช่นกัน ลูกได้จดจำ 84 ชาติเกิดของลูก หนทางความเลื่อมใสศรัทธาที่แยกออกไป เพราะว่าสิ่งเหล่านี้คือหนทางของความรู้ พ่อถามว่า: ลูกที่แสนหวาน เวลานี้ลูกจดจำบ้านของลูกหรือไม่? ลูกรับฟังมากมาย ลูกรับฟังสิ่งต่างๆ มากมาย หนึ่งในสิ่งนั้นคือเวลานี้พวกเราไปยังดินแดนแห่งความสงบแล้วก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข พ่อมาเพื่อพาพวกเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ในดินแดนแห่งความสุขเช่นกันดวงวิญญาณก็อยู่ในความสงบและความสุข ในดินแดนแห่งความสงบมีเพียงความสงบ ที่มีความปั่นป่วนมากมาย เมื่อลูกกลับไปบ้านของลูกจากมธฺบัน, สติปัญญาของลูกจะหันไปสู่การซบเซาซบเซาและธุรกิจของลูกๆ ที่นั่น ลูกไม่ได้มีความซับซ้อนแบบเดียวกันเหล่านั้น ลูกรู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณและเป็นผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ เรากลายเป็นนักแสดงที่นั่น ไม่มีใครรู้ว่าเราเป็นนักแสดง พ่อมาและสอนเพียงลูกๆ เท่านั้น มีเพียงกำมือเดียวจากหลายพันล้านที่ศึกษาสิ่งนี้ ไม่ใช่ทุกคนจะศึกษา เวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่รู้คิดอย่างมาก ก่อนหน้านั้นไม่มีความเข้าใจ ดูสิว่าเวลานี้มีการต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งกันมากมายแค่ไหน ลูกจะเรียกทั้งหมดนี้ว่าอะไร? ได้หลงลืมกันไปแล้วว่าพวกเราทั้งหมดคือพี่น้อง พี่น้องจะฆ่ากันและกันไหม? ใช่, พวกเขาฆ่ากันเพียงเพื่อทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่ง เวลานี้ลูกรู้ว่าเราทั้งหมดคือพี่น้อง ลูกๆ ของพ่อเดียว ลูกดวงวิญญาณเข้าใจในทางปฏิบัติว่าพ่อมาและสอนลูก ท่านสอนเราอย่างที่ท่านเคยสอนเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว เพราะท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ไม่มีใครอื่นรู้ถึงการศึกษา มีเพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าพ่อคือผู้สร้างสวรรค์ ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าท่านคือผู้สร้างโลก โลกนั้นคงอยู่ตลอดไป ลูกสามารถพูดได้ว่าท่านคือผู้สร้างสวรรค์ ไม่มีดินแดนอื่นใดที่นั่น ที่นี้มีดินแดนมากมาย มีช่วงเวลาที่ไม่มีเพียงศาสนาเดียวและแผ่นดินเดียว ศาสนาที่หลากหลายทั้งหมดมาในภายหลัง เวลานี้ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่าศาสนาที่หลากหลายนั้นปรากฏขึ้นมาอย่างไร ศาสนาแรกคือศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป มันคือที่ที่ลูกเรียกว่าเป็นศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป, แต่ไม่มีใครเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ลูกทั้งหมดเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปแต่เป็นเพียงการที่ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์. จากการเป็นผู้ที่สะอาดประจักษ์ ลูกก็เฝ้าแต่กลับมาสะอาด ราโจ และตาโม ลูกเข้าใจว่า ลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ลูกบริสุทธิ์มากและแล้วเวลานี้ก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของการกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ของลูกจากพ่อ ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นของศาสนาของการครองเรือนที่บริสุทธิ์ก่อน และเวลานี้ตามแผนของละครลูกเป็นของหนทางครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ในอาณาจักรของราวัน ลูกร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดพาเราไปยังดินแดนแห่งความสุข เป็นเรื่องของเมื่อวาน. เมื่อวานลูกบริสุทธิ์และวันนี้ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์และร้องเรียกหา ดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณร้องเรียกหา: บาบ่าได้โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์อีกครั้ง พ่อพูดว่า: กลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ และลูกจะกลับมามีความสุขอย่างมากเป็นเวลา 21 ชาติเกิด พ่อบอกสิ่งที่ดีมากแก่ลูกและปลดปล่อยลูกจากสิ่งที่ไม่ดี ลูกเป็นเทพ เวลานี้ลูกต้องกลับมาเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง กลับมาบริสุทธิ์ เป็นสิ่งที่ง่ายตายมาก รายได้นั้นมากมาย อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าชีพบาบามาแล้ว ท่านมาทุก 5000 ปี โลกเก่านี้ต้องกลับมาใหม่อย่างแน่นอน ไม่มีใคร

สามารถบอกสิ่งนี้แก่ลูกได้ ในคัมภีร์พวกเขาได้ระยะเวลาของยุคเหล็กออกไป ชะตากรรมนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเวลานี้ลูกๆ กำลังทำความเพียรพยายามที่จะได้รับการปลดปล่อยจากบาป ดังนั้นให้ความใส่ใจว่าจะไม่มีการทำบาปอีกต่อไป เมื่อลูกได้กลับมามีสำนึกที่เป็นร่างที่กิเลสอื่นๆ ก็เกิดขึ้นมาและทำให้ลูกทำบาป เหตุนี้เองวิญญาณปีศาจร้ายต้องถูกขับไล่ออกไป อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งใดของโลกนี้ ให้มีการวางเฉยในโลกเก่านี้ แม้ว่าลูกจะเห็นว่าลูกยังคงมีชีวิตอยู่ในบ้านเก่า สติปัญญาของลูกก็ควรจะตรงไปสู่โลกใหม่ เมื่อลูกไปที่บ้านใหม่ของลูก ลูกก็จะเห็นแต่บ้านใหม่เท่านั้น จนกระทั่งบ้านเก่านี้ถูกทำลาย ไม่เช่นนั้นแล้ว ลูกก็จะเฝ้าแต่มองดูบ้านนั้นต่อไปด้วยดวงตาของลูกขณะที่กำลังจดจำบ้านใหม่ อย่าได้ทำการกระทำใดเช่นนั้นที่จะต้องมีการเสียใจในภายหลัง “วันนี้ฉันเป็นสาเหตุที่ทำให้คนนั้นคนนี้มีคามทุกข์ ฉันได้ทำบาปนี้” ลูกสามารถถามบาบา บาบาสิ่งนี้เป็นบาปหรือไม่? เหตุใดลูกจึงทำให้ตนเองสำลัก? หากลูกไม่ถาม ลูกก็จะสำลักต่อไป หากลูกถามบาบา, บาบา ก็จะทำให้ลูกรู้สึกเบาสบายในทันที ลูกหนักหน่วงมาก ภาระของบาปนั้นหนักหน่วงมาก และจากนั้นลูกจะกลับมาเบาสบายจากภาระของบาปได้ก็ตามเป็นเวลา 21 ชาติเกิด มีภาระของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าไร ลูกก็จะกลับมาเบาสบายมากเท่านั้น อัลลอยด์จะถูกขจัดออกไปและความสุขของลูกก็จะเพิ่มขึ้น ในยุคทองลูกมีความสุขอย่างมาก และแล้วความสุขนั้นก็ค่อยๆ ลดลงไปที่ละน้อยและหายไป การเดินทางจากยุคทองสู่ยุคเหล็กนั้นใช้เวลา 5000 ปี เวลานั้นลูกรู้เกี่ยวกับการเดินทางจากยุคทองถึงยุคเหล็ก และลูกมาจากยุคทองสู่ยุคเหล็กอย่างไร เวลานั้นลูกกำลังจะไปสวรรค์จากนรก “การหลุดพ้นในชีวิตใน 1 วินาที” ได้รับการจดจำกันมา ลูกได้ตระหนักรู้จักพ่อแล้ว พ่อได้มา และดังนั้นท่านจะพาพวกเราไปสวรรค์อย่างแน่นอน ทันทีที่เด็กเกิดมา เขาก็กลายเป็นนายของทรัพย์สินสมบัติ เวลานั้นลูกเป็นของพ่อแล้ว ความซาบซึ้งของลูกควรจะสูงขึ้น เหตุใดความซาบซึ้งนั้นถึงลดลงไป? ลูกนั้นยิ่งใหญ่มาก เวลานั้นลูกเป็นของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และดังนั้นลูกจึงมีสิทธิในอาณาจักรที่ไม่มีขีดจำกัด เหตุนี้เองจึงได้รับการจดจำ หากลูกต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัส ให้ถามโก๊ปและโก๊ปปีกาที่เป็นของโก๊ปปี้วัลลา (พ่อของโก๊ปปี้) วัลลา คือพ่อ ดังนั้นจงถามท่าน ปรัชญาของความสุขของลูกนั้นสูงขึ้นตามลำดับกันไป ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ บางคนก็จะทำให้ผู้อื่นหัดเทียบกับตัวเองได้อย่างเร็วมาก งานของลูกๆ คือการทำให้ผู้อื่นลืมทุกสิ่งและเตือนเขาถึงอาณาจักรของพวกเขา ลูกเป็นนายแห่งสวรรค์ เวลานั้นคือยุคเหล็กโลกเก่าและต่อจากนั้นก็จะมีโลกใหม่ เป็นในเวลานี้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าพ่อมาในบาร์ตทุก 5000 ปี วันเกิดของท่านนั้นได้มีการเฉลิมฉลอง ลูกรู้ว่า พ่อมาและกลับไปหลังจากที่ให้อาณาจักรแก่เรา และแล้วก็ไม่จำเป็นที่จะต้องจดจำท่าน จากนั้นเมื่อหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นขึ้น ลูกก็เริ่มที่จะจดจำท่าน เนื่องจากดวงวิญญาณใช้ทรัพย์สินสมบัติทั้งหมด พวกเขาจึงจดจำพ่อและกล่าวว่า: บาบาได้โปรดมาอีกครั้ง และพาพวกเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เวลานั้นลูกเข้าใจว่าท่านคือพ่อ ครูและครูของลูก ลูกมีตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของวงจรโลก และความรู้ของ 84 ชาติเกิดในสติปัญญาของลูก ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดมานับครั้งไม่ถ้วนและจะใช้ชาติเกิดต่อไป ไม่มีที่สิ้นสุดสำหรับสิ่งนี้ วงจรนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเท่านั้น ควรจะจดจำงานจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองครั้งแล้วครั้งเล่า นี่คือ “มานมานะบาฟ” ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร บาปของลูกจะถูกเผาไปมากเท่านั้น เมื่อลูกเข้ามาใกล้กับสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก ลูกจะไม่ทำการกระทำที่เป็นบาปใดๆ เวลานั้นยังคงมีการกระทำบาปบางอย่างอยู่ ยังไม่มีลูกคนใดได้ไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมที่สมบูรณ์ของลูก บาบา นี้ก็เป็นนักเรียนพร้อมกันกับลูกด้วย เป็นชีบบาบาที่กำลังสอนลูก แม้ว่าท่านจะเข้ามาในผู้นี้ ผู้นี้ก็จะเป็นนักเรียนด้วยเช่นกัน เหล่านี้คือสิ่งใหม่ เวลานั้นเพียงแค่จดจำพ่อและวงจรโลก นั่นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา และนี่คือหนทางแห่งความรู้ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ที่นั่นผู้คนก็เล่นเครื่องดนตรีและเล่นกระดิ่ง ฯลฯ ที่นี้ ลูกเพียงแค่คงอยู่ในการจดจำระลึกถึง ดวงวิญญาณเป็นอมตะ มีบัลลังก์อมตะด้วยเช่นกัน ไม่ใช่ว่าพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นภาพลักษณ์ของอมตะ ลูกเองก็เป็นภาพลักษณ์ที่อมตะด้วย หน้าผากคือบัลลังก์ของดวงวิญญาณซึ่งเป็นภาพลักษณ์อมตะ เขาหนึ่งอยู่บนหน้าผากอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณจะไม่นั่งในท้อง เวลานั้นลูกรู้ว่าบัลลังก์ของดวงวิญญาณซึ่งเป็นภาพลักษณ์อมตะนั้นอยู่ที่ไหน? บัลลังก์ของเรานั้นอยู่ตรงกลางหน้าผาก ในอมฤตสาพวกเรามีภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ แม้ว่าพวกเขาจะร้องเพลงสรรเสริญภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับบัลลังก์อมตะของพวกเขา เวลาลูกนี้รู้ว่านี่คือบัลลังก์ที่ท่านนั่งและพูดกับลูก ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลายในขณะที่ร่างกายนั้นสูญสลาย นี่คือบัลลังก์ที่เป็นอมตะของดวงวิญญาณ บัลลังก์อมตะนี้คงอยู่เป็นนิรันดร์เสมอ ลูกเข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนเหล่านั้นได้สร้างบัลลังก์ที่เป็นวัตถุและให้ชื่อนั้นแก่บัลลังก์นั้น ในความเป็นจริงดวงวิญญาณอมตะนั้นอยู่ที่นี้ ลูกๆ มีความหมายของ “เอก โอเมการ” (ผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน) ในสติปัญญาของลูก ลูกเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ผู้คนไปที่วัดและร้องเพลงสรรเสริญรามและนารายณ์ (อะชาตัม, เกรชาวัม ศรีราม, นารายณ์.....) มันไม่มีความหมายใด พวกเขาเฝ้าแต่ร้องสรรเสริญในลักษณะนี้ เวลานั้นมีความแตกต่างอย่างมากระหว่างรามและนารายณ์ พ่อพูดว่าทั้งหมดนี้คือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้ที่ง่ายดายมาก ก่อนที่ลูกจะถามเกี่ยวกับสิ่งอื่นใด จงจดจำพ่อและมรดกของลูก ไม่มีใครสามารถ

ทำความเพียรพยายามนี้ เพราะพวกเขาล้ม นอกจากนี้ยังมีการเล่นด้วยเช่นกันที่มายาหันลูกไปทางหนึ่งและพระเจ้าหันลูกไปอีกทางหนึ่ง เมื่อลูกจดจำพอ มายาก็นำพาย้อื่นๆมากมายมา คำสั่งของมายาคือ กลับมามีพลังและต่อสู้กับผู้ที่มีพลัง ลูกทั้งหมดอยู่ในสนามรบ ลูกรู้ว่ามันครบประเภทใด บางคนก็อ่อนแออย่างมาก บางคนก็อ่อนแอเล็กน้อย และบางคนก็มีพลังมาก ทุกคนกำลังรบกับมายาในวิธีที่แฝงตัว, ใต้ดิน ผู้คนเหล่านั้นทดสอบระเบิดใต้ดิน ลูกๆก็รู้อย่างดีเช่นกัน พวกเขากำลังทำทุกสิ่งเพื่อ นำความตายมาสู่ตัวเขาเอง ลูกกำลังนั่งในความเจ็บปวดอย่างสมบูรณ์ในขณะที่พวกเขามีพลังของวิทยาศาสตร์ มีภัยพิบัติทางธรรมชาติมากมาย ไม่มีใครสามารถทำอะไรเกี่ยวกับภัยพิบัติเหล่านั้นได้ เวลานี้พวกเขาแม้กระทั่งพยายามที่จะสร้างฝนเทียม หากพวกเขาสามารถที่จะสร้างฝนเทียมได้ พวกเขาจะสามารถปลูกพืชพันธุ์มากมาย ลูกๆ รู้ว่า ไม่ว่าฝนจะตกมากมายแค่ไหนก็จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างแน่นอน จะมีน้ำไหลเชี่ยวกราก แล้วลูกจะสามารถทำอะไรได้? เหล่านั้นเรียกว่าภัยพิบัติทางธรรมชาติ สิ่งเหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง สิ่งเหล่านั้นเกิดขึ้นที่นี่และจะช่วยให้การทำลายล้าง มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเมื่อลูกอยู่ในยุคทอง ลูกจะมีประสาทพระราชวังทองคำอยู่ริมฝั่งแม่น้ำไนล์ จะมีผู้อยู่อาศัยน้อยมากที่นั่น จะเฝ้าแต่เป็นเช่นนั้นทุกๆวงจร ตอนแรกจะมีเพียงเล็กน้อย และต่อจากนั้นต้นไม้ก็จะเติบโต ที่นั่นจะไม่มีสิ่งใดที่สร้างความสับสน ที่นั่นแม้กระทั่งนกก็สร้างความสับสนทุกหนแห่ง ที่นั่นไม่มีความสับสนชนิดใด นั่นเรียกว่าสวรรค์ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ และดังนั้นควรจะมีความสุขอย่างมากภายในตัวลูก เพื่อที่จะปลอดภัยจากมายา, จินนี่ พ่อพูดว่า: ลูกๆ กลับมาซื้อแว่นในธุรกิจทางจิตนี้ มาบนานะบาฟ! กลายเป็นจินนี่ในสิ่งนี้, เท่านั้นเอง พวกเขาให้ตัวอย่างของจินนี่ที่ร้องขอให้ทำงานบางอย่าง ดังนั้นบาบาก็ให้งานบางอย่างแก่ลูกเช่นกัน มันจะนั่นมายาจะกินลูก กลายเป็นผู้ช่วยอย่างเต็มที่ของพ่อ พ่อจะไม่ทำสิ่งใดตามคำฟัง พ่อไม่ได้ปกครอง ลูกกำลังทำงานรับใช้และดังนั้นอาณาจักรนั้นก็จะเป็นไปสำหรับลูกด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาสู่ดินแดนที่ไม่บริสุทธิ์ที่สุด มายาเป็นจระเข้ เธอหนักลิ้นมหารตีมากมาย พวกเขาทั้งหมดคือศัตรู ศัตรูของกบคืองู ลูกรู้ว่าศัตรูของลูกคือมายา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำความเพียรพยายามที่จะปลดปล่อยตนเองจากบาป อย่าได้มีสำนึกที่เป็นร่าง อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งใดในโลกนี้
2. เพื่อที่จะอยู่อย่างปลอดภัยจากมายา, จินนี่ ทำให้สติปัญญาของลูกไม่วางเว้นในธุรกิจทางจิตนี้ กลายเป็นผู้ช่วยของพ่ออย่างเต็มที่

พร: ขอให้ลูกสละละทิ้งอย่างแท้จริงและสัมผัสกับความหัดเทียมและความสมบูรณ์พร้อมด้วยการทำให้จิตสำนึกของ “ฉัน” และ “ของฉัน” จบสิ้น
ในทุกวินาทีและในทุก ๆ ความคิดจดจำ “บาบา บาบา!” จบสิ้นจิตสำนึกของ “ฉัน” เมื่อไม่มี “ฉัน” ก็จะไม่มีการ “ของฉัน” “ธรรมชาติของฉัน, ชั้นสการของฉัน, ธรรมชาติของฉัน, งานหรือหน้าที่ของฉัน, ชื่อของฉัน, เกียรติของฉัน”: เมื่อจิตสำนึกทั้งหมดของ “ฉัน” และ “ของฉัน” จบสิ้นแล้วก็จะมีความหัดเทียมและความสมบูรณ์พร้อม การสละละทิ้งคำว่า “ฉัน” และ “ของฉัน” เป็นการสละละทิ้งที่ยิ่งใหญ่และละเอียดอ่อนที่สุด เพียงเมื่อลูกส่งเวทย์มาแห่งจิตสำนึกของ “ฉัน” นี้ไปสู่ไฟบูชาโย Ashwa Megh ก็จะมีการส่งเวทย์ครั้งสุดท้ายและจะมีการตีกลองแห่งชัยชนะ

คติพจน์: การพูดว่า “ฮาจี” (ได้แน่นอน) และยื่นมือของความร่วมมือออกไปนั้นหมายถึงการสวมพวงมาลัยแห่งพร

*** โอม ขานติ ***